

Debattredaktør:

Erik Tornes

Post: Aftenposten, Debattredaksjonen, Postboks 1, 0051 Oslo

KRONIKK

E-post: kronikk@aftenposten.no
Maks. 6000 tegn inkl. mellomrom.
Legg ved portrettfoto.

DEBATT

E-post: debatt@aftenposten.no
Hovedinnlegg: Maks 3000 tegn inkl. mellomrom. Legg ved portrettfoto.
Kortinnlegg: 400-1500 tegn.

Kronikker/debattinnlegg på nett:

aftenposten.no/meninger

• Aftenposten returnerer ikke artikler som blir sendt på papir.

Det er lite som tyder på at sekulariserte unge er i ferd med å utvikle stor grad av toleranse overfor religiøse uttrykk og symboler, skriver kronikkforfatteren.

ILLUSTRASJONSFOTO:
REUTERS/NTB SCANPIX

Ikke post-sekulært

Filosofen Jürgen Habermas har fått et mer positivt syn på religionens rolle i samfunnet blant annet fordi religion kan løfte frem moralske aspekter ved samfunnsspørsmål. Bildet som tegnes av Oslo-ungdom harmonerer imidlertid ikke med det Habermas har omtalt som «det post-sekulære samfunn». Det er mer som taler for analysen til forskerne David Voas og Steve Bruce, som skisserer økende kon-

flikter når religionen blir mer synlig i en sekulær samfunnskontekst. Synspunktet står i kontrast til det utviklingsoptimistiske synet som preger Ståsett-utvalget, som tenker at i et flerkulturelt samfunn vil religionens synlighet på sikt bidra til økt kunnskap og toleranse slik at religiøse uttrykk «normaliseres».

Foreløpig er det lite som tyder på at sekulariserte unge er i ferd med å utvikle stor grad av toleranse overfor religiøse uttrykk og symboler. Kanskje spiller det en rolle at mange av konfliktene omkring religion i offentligheten er relativt nye, og dermed noe vi ikke har rukket å venne oss til. Tiden vil vise om religion vil fortsette å være kilde til stadige konflikter i samfunnet.

➔ **Våre data tyder på at religionsfrihet står svakere enn andre sivile og politiske rettigheter.**

Statsbudsjettet: Alle mann til pumpene!

Debatt

Ingrid A. Thomassen
journalist

Ingen er uenige i at rekrutteringen av spesielt unge uføre må motvirkes med alle midler.

Det er heller ikke vanskelig å fatte at dem som rammes av sykdom i en slik grad at de ikke lenger klarer jobbe, lider store tap både sosialt og økonomisk. Langt de fleste uføre hadde dessuten gitt høyrearmen for å kunne arbeide. Ikke minst ønsker mange å bruke det de måtte ha av restarbeidsevne.

Det er dette Høyre og Frp i årets statsbudsjett nå ønsker å gjøre noe med, ved blant annet å endre skatte-reglene for uføreytelser, og således gjøre det mindre attraktivt å være ufør og mer attraktivt å arbeide.

Er det attraktivt å være syk? Attraktivt å ha det vondt, fysisk eller psykisk? Attraktivt å leve på siden av samfunnet? Attraktivt å bli fattig? Attraktivt å oppleve seg som utstøtt fra det gode selskap?

Attraksjonen til arbeidsmarkedet derimot er åpenbar: status, anseelse, økonomi, selvrealisering, og kanskje aller viktigst følelsen av å bidra.

Men har Høyre og Frp likevel et poeng?

Er det kan hende likevel viktig, uten å ta stilling til måten dette gjøres på, å stimulere mennesker med noen grad av arbeidsevne til å ta denne i bruk? Ja, mener jeg. Det kan være både klokt og et gode som kan komme mange til nytte.

Men hvem ansetter mennesker med nedsatt evne til å jobbe? Hvilken virksomhet, statlig eller privat, ansetter et menneske med en kronisk lidelse, hvis arbeidsevne er redusert i større eller mindre grad?

Hvilken bedrift har råd til å satse på den mangelen på stabilitet et menneske med en varig sykdom har å bidra med?

Og viktigst: hvor er arbeidsgiverne i denne debatten? Hvordan løfter vi sammen og i flokk (!), når den ene parten i et arbeidsforhold ikke involverer seg i et av vårt århundres viktigste debatter om velferdsstatens fremtid?

Å ramme dem som allerede ligger nede, er mer enn sjofelt. I tillegg er det feigt, og dårlig stil så det holder å ta mannen og ikke ballen, også her.

Faktum er at vi står overfor voldsomme utfordringer hva angår den enorme velferden vi har hatt, og på et nivå ønsker, men ikke er sikre på om vi klarer videreføre til våre barn.

Da holder det ikke å stramme inn livreimen for de utstøtte, og forøvrig holde tyst. Tiden er mer enn moden for arbeidsminister Robert Eriksson (Frp) til å utfordre den andre og akk så stillferdige parten i dette dilemmaet: arbeidsgiverne.

Ikke tabu lenger å snakke om psykisk helse i Asker

Nå er det ikke lenger tabu å snakke om psykisk helse i Asker.

En gang i måneden møtes alle som er interessert i temaet på Recovery-verkstedet på Hasselbakken, frivillighetens hus i Asker. Her er det drop-in og lav takhøyde, og det snakkes om holdninger, hvordan komme på innsiden av arbeidslivet hvis man strever litt eller mye, hva slags hjelp man kan få hos Nav, gode møteplasser osv., og den enkelte er med å bestemme dagsorden.

Alle har en psykisk helse – for alle har vært redde eller lei seg en gang. Blir det for lite eller for mye av noe i livet, kan det bli vanskelig å takle følelsene, og man kan trenge hjelp til å komme i balanse igjen. For vi er alle avhengige av hverandre. En dag er det jeg, en annen dag er det deg som trenger litt ekstra. Man kan bli syk av å være alene, og da hjelper det ikke bare med piller, men man trenger fellesskap og tilhørighet.

Recovery-verkstedet er både et sted for å diskutere løsninger og et fellesskap i seg selv. Asker er første kommune som har startet opp med

dette i samarbeid med Høgskolen i Buskerud og Vestfold og Erfaringskompetanse, og det kan hende at dette er starten på slutten for psykisk helse som et tabu hvis det blir verksteder rundt i hele landet.

Mai Britt Hausland
Asker

Korrigeringer

I en artikkel i gårsdagens papiravis, under tittelen «Halvparten av Ica-butikkene kan gå til Norgesgruppen» kom Aftenposten i skade for å skrive at Coop og Norgesgruppen har inngått en intensjonsavtale om salg av Ica- og Rimi-butikker. Det riktige er at de to konsernene har inngått en opsjonsavtale.

Mandag ble det kjent at Coop kjøper Icas butikker i Norge. Opsjonsavtalen mellom Norgesgruppen og Coop går ut på at Norgesgruppen kan kjøpe et ikke kjent antall butikker av Coop for å hjelpe til med å få oppkjøpet godkjent av Konkurransetilsynet. Aftenpostens kilder i bransjen mener det kan dreie seg om opp mot 250 av de 553 Ica- og Rimi-butikkene. Coop mener dette er et altfor høyt tall, men at det i hvert fall vil være mer enn 50.